

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje miedzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

CZERWIEC 2026

ZWYCIĘSTWO PARTII DEMOKRATYCZNEJ W WYBORACH SAMORZĄDOWYCH UMACNIA POZYCJĘ LEE JAE-MYUNGA. Partia Demokratyczna odniosła zdecydowane zwycięstwo w wyborach samorządowych i uzupełniających przeprowadzonych 3 czerwca, zdobywając 12 z 16 stanowisk gubernatorów prowincji i burmistrzów miast metropolitalnych. Wynik został odebrany jako potwierdzenie poparcia dla administracji prezydenta Lee Jae-myunga. Jednocześnie wybory ujawniły poważne problemy z funkcjonowaniem Narodowej Komisji Wyborczej, gdy w części lokali w Seulu zabrakło kart do głosowania, powodując wielogodzinne opóźnienia i spadek zaufania do procesu wyborczego. Kryzys organizacyjny wywołał krytykę zarówno ze strony opozycji, jak i obozu rządzącego.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

2 czerwca: nowelizacja prawa pracy została przyjęta przez rząd. Rada Ministrów zatwierdziła nowelizację ustawy o standardach pracy, która umożliwi pracownikom wykorzystywanie płatnego urlopu wypoczynkowego nie tylko w dniach, ale również w wymiarze godzinowym. Nowe przepisy zakazują także dyskryminowania pracowników z powodu korzystania z urlopu oraz wprowadzają większą elastyczność w zakresie obowiązkowych przerw w pracy: osoby pracujące cztery godziny będą mogły, na własny wniosek, zakończyć pracę bez odbywania 30-minutowej przerwy. Zmiany wejdą w życie odpowiednio po roku (urlopy godzinowe) i po sześciu miesiącach (zasady dotyczące przerw) od przyjęcia ustawy. Nowelizacja odzwierciedla uzgodnienia wypracowane przez trójstronną grupę roboczą z udziałem przedstawicieli rządu, pracodawców i związków zawodowych, której celem jest stopniowe skracanie rzeczywistego czasu pracy i zwiększenie elastyczności zatrudnienia. Reforma wpisuje się w szersze działania administracji Lee Jae-myunga na rzecz poprawy równowagi między życiem zawodowym i prywatnym oraz modernizacji południowokoreańskiego rynku pracy, który należy do najbardziej obciążających wśród państw OECD.

4 czerwca: rezygnacja została złożona przez Cho Kuka po przegranych wyborach uzupełniających. Były minister sprawiedliwości i lider Partii Odbudowy (RKP) Korei zajął trzecie miejsce w wyborach uzupełniających do parlamentu w okręgu Pyeongtaek-B, po czym zrezygnował z funkcji przewodniczącego ugrupowania. Wynik wyborów ograniczył polityczne

znaczenie RKP i wzmocnił dominującą pozycję Partii Demokratycznej w obozie progresywnym. Jednocześnie porażka Cho Kuka osłabiła pozycję negocjacyjną jego ugrupowania w ewentualnych rozmowach dotyczących połączenia z Partią Demokratyczną, zwiększając prawdopodobieństwo jego stopniowej absorpcji przez partię rządzącą.

5 czerwca: nowy przewodniczący Zgromadzenia Narodowego został wybrany. Zgromadzenie Narodowe wybrało posła Cho Jeong-sika z rządzącej Partii Demokratycznej Korei (DPK) na przewodniczącego parlamentu na drugą połowę 22. kadencji. Cho Jeong-sik otrzymał 267 z 276 oddanych głosów podczas posiedzenia plenarnego i będzie pełnił funkcję do maja 2028 r. Zgodnie z południowokoreańską praktyką stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego przypada największemu klubowi parlamentarnemu, natomiast dwa stanowiska wiceprzewodniczących są dzielone między obóz rządzący i główną opozycję. W obecnej kadencji DPK posiada 161 mandatów w 300-osobowym parlamencie, a opozycyjna Partia Siły Narodu (PPP) 110. Na wiceprzewodniczących wybrano Nam In-soona z DPK oraz Park Duk-hyuma z PPP.

6 czerwca: Partia Demokratyczna zwyciężyła w wyborach samorządowych. Po oficjalnym zakończeniu liczenia głosów oddanych w wyborach 3 czerwca rządząca Partia Demokratyczna Korei odniosła zdecydowane zwycięstwo, zdobywając stanowiska w 12 z 16 gubernatorów prowincji i burmistrzów miast metropolitalnych. Główna opozycyjna Partia Siły Narodu zwyciężyła jedynie w czterech regionach, w tym zachowując kontrolę nad Seulem, Daegu oraz prowincjami Gyeongsang Północny i Gyeongsang Południowy. DPK uzyskała również większość w wyborach włodarzy jednostek samorządu lokalnego (119 z 227 stanowisk) oraz zdobyła dziewięć z 14 mandatów obsadzanych w wyborach uzupełniających do Zgromadzenia Narodowego. Frekwencja wyniosła 61%, osiągając najwyższy poziom od pierwszych wyborów samorządowych w 1995 r.

Wyniki zostały odebrane jako potwierdzenie wysokiego poparcia dla prezydenta Lee Jae-myunga i jego administracji niespełna rok po objęciu urzędu. Jednocześnie stanowią kolejny poważny cios dla Partii Siły Narodu, która po przegranych wyborach prezydenckich i impeachmentcie Yoon Suk-yeola zmaga się z pogłębiającym się kryzysem przywództwa i wewnętrznymi podziałami. Choć ugrupowaniu udało się utrzymać urząd burmistrza Seulu, utrata Busan, jednego z tradycyjnych bastionów konserwatystów, została uznana za szczególnie dotkliwą porażkę. Rezultaty wyborów wywołały dyskusję o konieczności reformy w partiach, a także umocniły polityczną pozycję administracji Lee Jae-myunga przed realizacją jej programu legislacyjnego.

Jednym z ważniejszych wydarzeń wyborów było zwycięstwo Choo Mi-ae (Partia Demokratyczna) w prowincji Gyeonggi. Została ona pierwszą kobietą w historii Korei Południowej wybraną na stanowisko gubernatora prowincji lub burmistrza miasta metropolitalnego. Sukces byłej minister sprawiedliwości i byłej przewodniczącej Partii Demokratycznej ma istotny wymiar symboliczny, wskazując na stopniowe przełamywanie barier w dostępie kobiet do najwyższych stanowisk politycznych, choć ich reprezentacja w południowokoreańskiej polityce nadal pozostaje relatywnie niska.

9 -18 czerwca: pierwsza podróż Lee Jae-myunga do Europy odbyła się z okazji szczytu G7. Prezydent Lee Jae-myung odbył pierwszą od objęcia urzędu podróż do Europy, odwiedzając Belgię, Włochy, Watykan oraz Francję. W trakcie wizyty przeprowadził rozmowy z premierem Belgii Bartem De Weverem, przewodniczącym Rady Europejskiej António Costą i przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulą von der Leyen. Następnie złożył wizytę państwową we Włoszech, gdzie spotkał się z prezydentem Sergiem Mattarellą oraz premierem Giorgią Meloni, a także odwiedził Watykan, uczestnicząc w specjalnej mszy poświęconej pokojowi i spotykając się z papieżem Leonem XIV. Ostatnim etapem podróży był udział w szczycie G7 we francuskim Évien, gdzie dyskutowano m.in. o ograniczaniu globalnych nierównowag oraz rozwoju sztucznej inteligencji.

Przed rozpoczęciem wizyty Lee określił ją jako element działań na rzecz wzmocnienia podstaw południowokoreańskiej gospodarki i dyplomacji w warunkach narastających wyzwań międzynarodowych. Podróż stanowiła inaugurację europejskiego kierunku polityki zagranicznej nowej administracji oraz sygnał dążenia do pogłębienia współpracy z Unią Europejską i kluczowymi państwami europejskimi. Jednocześnie udział Korei Południowej w szczycie G7 drugi rok z rzędu potwierdza ambicje Seulu do odgrywania roli państwa aktywnie uczestniczącego w rozwiązywaniu globalnych problemów wykraczających poza region Indo-Pacyfiku.

10 czerwca: przyznawanie odznaczeń państwowych dla działaczy demokratycznych zostało wznowione. Rząd Korei Południowej wznowił przyznawanie odznaczeń państwowych dla osób zaangażowanych w rozwój demokracji i ruchy prodemokratyczne, po czteroletniej przerwie rozpoczętej w 2022 r. za administracji byłego prezydenta Yoon Suk-yeola. W tym roku wyróżniono 28 osób oraz trzy organizacje. Premier Kim Min-seok, przemawiając podczas uroczystości upamiętniającej 39. rocznicę powstania prodemokratycznego z 10 czerwca 1987 r., określił wznowienie odznaczeń jako wyraz zobowiązania państwa do zachowania pamięci o poświęceniu osób walczących o demokrację.

10 czerwca: nowy lider klubu parlamentarnego Partii Siły Narodu został wybrany. Poseł Jeong Jeom-sig został nowym przewodniczącym klubu

parlamentarnej największej partii opozycyjnej. Zastąpił on Song Eon-seoga, który podał się do dymisji po dotkliwej porażce ugrupowania w wyborach lokalnych z 3 czerwca. Wybór nowego przewodniczącego frakcji odbywa się w okresie kryzysu wewnętrznego Partii Siły Narodu, wywołanego słabym wynikiem w wyborach oraz wezwaniami do ustąpienia przewodniczącego partii Jang Dong-hyeoka. Mimo utrzymania Seulu, partia zdobyła jedynie cztery z 16 kluczowych stanowisk burmistrzów i gubernatorów. Jeong, postrzegany jako polityk związany z frakcją wspierającą byłego prezydenta Yoon Suk-yeola, będzie odpowiedzialny za przeprowadzenie reform ugrupowania i próbę odbudowy pozycji po kryzysie związanym z nieudaną próbą wprowadzenia stanu wojennego przez poprzednią administrację oraz porażce wyborczej.

18 czerwca: wszczęcie dochodzenia w sprawie niedoboru kart do głosowania podczas wyborów lokalnych zostało zaakceptowane przez Zgromadzenie Narodowe. Przyjęto plan przeprowadzenia dochodzenia parlamentarnego w sprawie incydentów związanych z brakiem kart do głosowania podczas wyborów samorządowych przeprowadzonych 3 czerwca. Uchwała została przyjęta zdecydowaną większością głosów: za głosowało 250 spośród 251 obecnych deputowanych, a przeciwko opowiedział się jedynie niezależny poseł Choi Hyuk-jin. Zakres postępowania obejmie działalność Państwowej Komisji Wyborczej oraz lokalnych komisji wyborczych. Dochodzenie ma potrwać 45 dni z możliwością przedłużenia za zgodą Zgromadzenia Narodowego. Przewodniczącym komisji dochodzeniowej został poseł Yun Sang-hyun z opozycyjnej Partii Siły Narodu. Powołanie komisji stanowi próbę wyjaśnienia przyczyn problemów organizacyjnych podczas wyborów oraz odpowiedzi na zarzuty dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania wyborami. Sprawa wpisuje się w szerszą debatę w Korei Południowej dotyczącą przejrzystości i wiarygodności procedur wyborczych oraz roli Państwowej Komisji Wyborczej, która w ostatnich latach znajdowała się pod rosnącą presją polityczną ze strony obu głównych ugrupowań.

21 czerwca: zmiany kadrowe zostały dokonane w kancelarii prezydenta. Prezydent Lee Jae-myung powołał pięciu nowych wysokich rangą urzędników administracji, rozpoczynając reorganizację zespołu odpowiedzialnego za realizację programu rządu w drugim roku swojej kadencji. Nowym sekretarzem ds. komunikacji został były prezes agencji prasowej Yonhap Seong Ghi-hong, za sprawy obywatelskie odpowiadać będzie były prokurator Han Chan-sik, natomiast stanowisko sekretarza ds. społecznych objęła była wiceprzewodnicząca Koreańskiej Konfederacji Związków Zawodowych Kim Kyoung-ja. Zmiany objęły również Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, gdzie pierwszym zastępcą doradcy ds. bezpieczeństwa narodowego został były dowódca wojsk lądowych Kang Gun-jark. Szczególną uwagę zwraca nominacja Hana Chan-sika, który ma odegrać istotną rolę w realizacji zapowiadanej reformy

prokuratury, będącej jednym z kluczowych elementów programu administracji Lee. Zmiany personalne interpretowane są jako próba zwiększenia efektywności administracji i przyspieszenia realizacji priorytetowych reform. Reorganizacja odbyła się także w momencie spadku poparcia dla prezydenta do 47% – najniższego od momentu objęcia urzędu.

25 czerwca: strategia decentralizacji inwestycji w kluczowych sektorach przemysłu została zapowiedziana przez Prezydenta. Podczas posiedzenia z udziałem najważniejszych doradców prezydent Lee Jae-myung podkreślił konieczność odejścia od modelu rozwoju skoncentrowanego wokół aglomeracji Seulu. Według niego dalsze utrzymywanie „jednobiegunowego systemu stołecznego” grozi pogłębianiem nierówności regionalnych i ograniczeniem długoterminowego potencjału wzrostu gospodarczego kraju. Lee zapowiedział opracowanie strategii decentralizacji rozwoju przemysłowego, zakładającej rozszerzenie inwestycji w zaawansowane sektory gospodarki na regiony poza Seulem, takie jak prowincje Yeongnam, Chungcheong, Honam, Gangwon oraz wyspa Czedżu (Jeju). Prezydent zadeklarował również przyspieszenie zmian legislacyjnych mających zwiększyć wsparcie finansowe i infrastrukturalne dla regionów dotychczas pozostających na uboczu głównych procesów rozwojowych. Wypowiedź Lee pojawiła się w kontekście trwających prac nad utworzeniem drugiego klastra półprzewodnikowego poza obszarem metropolitalnym Seulu, przy współpracy z Samsung Electronics i SK Hynix.

25 czerwca: uproszczenie procedur w ramach dwustronnej umowy o wolnym handlu zostało uzgodnione z Chinami. Podczas konsultacji dotyczących rozszerzenia południowokoreańsko-chińskiej umowy o wolnym handlu (FTA), która odbyła się w Pekinie, minister handlu Yeo Han-koo oraz chiński przedstawiciel ds. handlu międzynarodowego Li Chenggang uzgodnili uproszczenie procedury potwierdzania pochodzenia towarów, umożliwiając południowokoreańskim eksporterom samodzielne wystawianie certyfikatów pochodzenia. Obie strony zapowiedziały również rozszerzenie współpracy w zakresie usług i inwestycji oraz zacieśnienie działań na rzecz ochrony południowokoreańskich treści cyfrowych poprzez zwalczanie ich nielegalnego rozpowszechniania w Chinach. Negocjacje stanowią kontynuację rozmów prowadzonych od 2018 r., których celem jest rozszerzenie obowiązującej od 2015 r. umowy FTA. Dla administracji prezydenta Lee Jae-myunga porozumienie jest sygnałem dążenia do poprawy warunków dostępu południowokoreańskich przedsiębiorstw do rynku chińskiego oraz stabilizacji relacji gospodarczych z najważniejszym partnerem handlowym Korei Południowej.

26 czerwca: współpraca technologiczna została omówiona z państwami regionu Mekongu. Podczas spotkania wysokich przedstawicieli Korei Południowej i pięciu państw regionu Mekongu (Kambodży, Laosu, Mjanmy,

Tajlandii i Wietnamu) w Bangkoku omówiono dotychczasowe projekty realizowane w ramach partnerstwa Korea–Mekong oraz kierunki jego dalszego rozwoju. Dyrektor Departamentu ASEAN w południowokoreańskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych Lee Dong-gi zaproponował rozszerzenie współpracy o nowe obszary, takie jak technologie cyfrowe, innowacje, bezpieczeństwo ekonomiczne oraz przeciwdziałanie przestępczości transgranicznej. Przy okazji wizyty w Bangkoku Lee spotkał się również z przedstawicielami Mekong Institute oraz tajlandzkiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, podkreślając potrzebę szybkiego zakończenia negocjacji kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym (CEPA) między Koreą Południową i Tajlandią. Spotkanie pokazuje, że Seul dąży do pogłębiania współpracy z państwami ASEAN zarówno w tradycyjnych obszarach rozwojowych, jak i w nowych sektorach związanych z bezpieczeństwem gospodarczym i transformacją cyfrową.

26 czerwca: w Błękitnym Domu odbyło się spotkanie z przewodniczącym Japońsko-Koreańskiej Ligi Parlamentarnej. Prezydent Lee Jae-myung przyjął w Błękitnym Domu przewodniczącego Japońsko-Koreańskiej Ligi Parlamentarnej (Nikkan Giin Renmei), Takedę Ryōtę. Podczas spotkania podkreślił, że liczy na dalszą poprawę relacji między Seulem a Tokio, wyrażając nadzieję, że oba państwa staną się „bliskimi i jeszcze bliższymi partnerami”. Zaznaczył, że w obliczu rosnącej niestabilności międzynarodowej rozwój współpracy dwustronnej leży w interesie obu krajów, a istotną rolę odgrywają nie tylko kontakty na szczeblu rządowym, lecz także współpraca parlamentarna. Takeda Ryōta wskazał na rosnący poziom wzajemnego zaufania. Podkreślił również znaczenie współpracy Korei Południowej i Japonii w obszarach nowych technologii, zwłaszcza sztucznej inteligencji i półprzewodników, a także konieczność zacieśniania kooperacji państw średniej wielkości w odpowiedzi na pogarszającą się sytuację bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku. Spotkanie wpisuje się w kontynuację polityki nowej administracji Lee Jae-myunga, która deklaruje utrzymanie pragmatycznej współpracy z Japonią mimo utrzymujących się sporów historycznych.

26 czerwca: sytuacja na Bliskim Wschodzie została omówiona z Iranem. Minister spraw zagranicznych Korei Południowej Cho Hyun odbył rozmowę telefoniczną z irańskim ministrem spraw zagranicznych Abbasem Araghchim, poświęconą sytuacji bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie, relacjom dwustronnym oraz bezpieczeństwu żeglugi w Cieśninie Ormuz i ochronie obywateli Korei Południowej przebywających w regionie. Cho z zadowoleniem przyjął zawarcie porozumienia o zawieszeniu działań zbrojnych oraz postępy w negocjacjach między Stanami Zjednoczonymi a Iranem, wyrażając nadzieję na pełną realizację uzgodnień i dalszy dialog. Strona irańska przedstawiła swoje stanowisko wobec rozmów z USA, a obaj ministrowie uzgodnili kontynuowanie

konsultacji dotyczących ochrony południowokoreańskich obywateli oraz bezpieczeństwa statków. Ponadto Seul wyraził zamiar wzmacniania współpracy gospodarczej z państwami regionu, w tym udziału koreańskich przedsiębiorstw w przyszłej odbudowie zniszczonej infrastruktury.

26 czerwca: utworzenie koreańskiego odpowiednika amerykańskiego funduszu In-Q-Tel zostało zapowiedziane przez rząd. Podczas posiedzenia poświęconego strategii rozwoju przedsiębiorstw działających w sektorze nowych technologii bezpieczeństwa prezydent Lee Jae-myung ogłosił plan utworzenia „koreańskiego In-Q-Tel”, czyli państwowego funduszu wzorowanego na amerykańskiej organizacji inwestycyjnej współpracującej z CIA, która finansuje rozwój innowacyjnych technologii o znaczeniu dla bezpieczeństwa narodowego. Celem inicjatywy ma być zwiększenie strategicznych inwestycji państwa w przedsiębiorstwa rozwijające rozwiązania z zakresu sztucznej inteligencji, dronów, cyberbezpieczeństwa i technologii kosmicznych oraz stworzenie krajowych firm zdolnych do konkutowania z globalnymi podmiotami, takimi jak Palantir. Prezydent Lee zapowiedział również reformę systemu zamówień publicznych dla sektora obronnego, która ma przyspieszyć wdrażanie nowych technologii do sił zbrojnych.

27 czerwca: drugi szczyt Pax Silica odbył się z udziałem Korei Południowej. Wiceminister spraw zagranicznych Kim Jin-a uczestniczyła w Waszyngtonie w drugim szczycie Pax Silica, powołanej z inicjatywy Stanów Zjednoczonych platformy współpracy 24 państw w obszarze sztucznej inteligencji i bezpieczeństwa łańcuchów dostaw. Podczas sesji poświęconej półprzewodnikom przedstawiła założenia południowokoreańskiej strategii rozwoju tego sektora, podkreślając, że budowa odpornych i stabilnych łańcuchów dostaw wymaga ścisłej współpracy międzynarodowej oraz stworzenia przewidywalnego otoczenia dla przedsiębiorstw. Kim zaprezentowała również główne założenia ogłoszonego w lutym krajowego „AI Action Plan”, deklarując gotowość Korei Południowej do aktywnego współtworzenia globalnego ekosystemu sztucznej inteligencji. Uczestnicy spotkania przyjęli wspólne oświadczenie „AI Opportunity Partnership”, w którym zobowiązali się do pogłębiania współpracy w zakresie innowacyjnych regulacji, rozwoju sztucznej inteligencji, bezpieczeństwa dostaw półprzewodników, dostępu do surowców krytycznych oraz wspierania współpracy sektora prywatnego. Udział Korei Południowej w inicjatywie potwierdza rosnące znaczenie dyplomacji technologicznej jako jednego z filarów jej polityki zagranicznej.

28 czerwca: rozszerzenie współpracy obronnej z Japonią w obszarze sztucznej inteligencji zostało zapowiedziane przez MON. Podczas rozmów w Seulu minister obrony Korei Południowej Ahn Gyu-back oraz jego japoński

odpowiednik Shinjiro Koizumi uzgodnili dalszy rozwój współpracy technologicznej w sektorze obronnym, w tym wymianę doświadczeń dotyczących wykorzystania sztucznej inteligencji. Ministrowie potwierdzili również zamiar kontynuowania wspólnych ćwiczeń poszukiwawczo-ratowniczych na morzu. Spotkanie zakończyło się wspólnym komunikatem, w którym obie strony podkreśliły znaczenie utrzymania pokoju i stabilności w regionie, pełnej denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego oraz dalszego wzmacniania współpracy dwustronnej i trójstronnej z udziałem Stanów Zjednoczonych. Jednym z symbolicznych elementów spotkania było pierwsze od 11 lat przybycie japońskiego ministra obrony do Korei Południowej na oficjalne rozmowy dwustronne. Wizyta wskazuje na postępującą odbudowę relacji bezpieczeństwa między Seulem i Tokio, które w ostatnich latach uległy poprawie po okresie napięć związanych m.in. ze sporami historycznymi.

Jednocześnie rozmowy nie przyniosły przełomu w kwestii zawarcia porozumienia o wzajemnym wsparciu logistycznym (Acquisition and Cross-Servicing Agreement, ACSA), które umożliwiłoby wymianę zaopatrzenia i usług wojskowych w sytuacjach kryzysowych. Choć Tokio od dłuższego czasu zabiega o zawarcie takiego porozumienia, w Korei Południowej pozostaje ono politycznie wrażliwą kwestią ze względu na historyczne doświadczenia związane z Japonią oraz obawy dotyczące obecności japońskich sił zbrojnych na terytorium Korei.

KOMENTARZ

Pragmatyczna polityka zdominowała pierwszy rok prezydentury Lee Jae-myunga. Pierwszy rok prezydentury Lee Jae-myunga upłynął pod znakiem odbudowy stabilności politycznej po kryzysie wywołanym próbą wprowadzenia stanu wojennego przez Yoon Suk-yeola oraz przedterminowych wyborach prezydenckich. Mimo wyjątkowo trudnych okoliczności objęcia urzędu Lee Jae-myung zdołał utrzymać wysokie poparcie społeczne, przekraczające 60%, co należy do jednych z lepszych wyników osiągniętych przez południowokoreańskich prezydentów na tym etapie kadencji. Wysokie notowania wynikają przede wszystkim z pozytywnej oceny zarządzania państwem, polityki gospodarczej oraz skutecznej komunikacji z opinią publiczną.

Najbardziej charakterystyczną cechą pierwszego roku prezydentury okazał się pragmatyzm. W polityce wewnętrznej administracja Lee Jae-myunga koncentrowała się na pobudzaniu wzrostu gospodarczego, jednocześnie

zapowiadając działania na rzecz ograniczania nierówności społecznych. W polityce zagranicznej prezydent odszedł od jednoznacznego orientowania się na jeden kierunek współpracy. Z jednej strony utrzymał bliskie relacje z USA oraz kontynuował współpracę trójstronną z Japonią, doprowadzając m.in. do porozumienia z administracją Donalda Trumpa w sprawie ceł. Z drugiej strony podjął działania na rzecz odbudowy relacji z Chinami, sygnalizując powrót do bardziej zrównoważonej dyplomacji wobec głównych partnerów Seulu.

Kolejnym charakterystycznym elementem pierwszego roku prezydentury Lee Jae-myunga stał się również sposób komunikowania się z obywatelami. Jeszcze jako lider opozycji wykorzystywał media społecznościowe do omijania tradycyjnych mediów, a po objęciu urzędu uczynił z platformy X jedno z głównych narzędzi komunikacji politycznej. Publikowane przez niego wpisy służą nie tylko informowaniu o działaniach administracji, lecz także budowaniu poparcia dla reform i wyznaczaniu kierunku działań aparatu państwowego. Taki model zwiększa przejrzystość funkcjonowania prezydentury oraz wzmacnia poczucie bezpośredniego kontaktu obywateli z głową państwa, jednocześnie rodząc pytania o pogłębianie polaryzacji politycznej. Mechanizmy działania mediów społecznościowych sprzyjają bowiem utrwalaniu przekazu przede wszystkim wśród zwolenników prezydenta, ograniczając możliwość dotarcia do bardziej zróżnicowanego elektoratu.

Dotychczasowe sukcesy nie oznaczają jednak, że administracja Lee rozwiązała najważniejsze problemy stojące przed Koreą Południową. Nadal otwarte pozostają kwestie przełożenia wzrostu gospodarczego na bardziej równomierny podział jego korzyści, poprawy relacji międzykoreańskich oraz określenia długofalowej strategii wobec narastającej rywalizacji między Stanami Zjednoczonymi i Chinami. Szczególnie trudnym wyzwaniem pozostaje realizacja deklarowanej przez Lee polityki „pokoju poprzez dialog” wobec Korei Północnej, która nie wykazuje obecnie zainteresowania wznowieniem kontaktów z Seulem.

Pierwsze sygnały osłabienia politycznego impetu administracji Lee przyniosły też czerwcowe wybory samorządowe. Choć Partia Demokratyczna odniosła wyraźne zwycięstwo, zdobywając większość stanowisk gubernatorów oraz mandatów w wyborach uzupełniających do parlamentu, nie zrealizowała celu całkowitego zdominowania sceny politycznej. Szczególnie istotne było utrzymanie przez Partię Siły Narodu stanowiska burmistrza Seulu przez Oh Se-hoona oraz powrót do Zgromadzenia Narodowego byłego lidera konserwatystów Han Dong-hoona, który może stać się głównym kandydatem opozycji w wyborach prezydenckich w 2030 r. Dodatkowo wizerunek administracji został częściowo osłabiony przez problemy organizacyjne podczas

głosowania, związane z niedoborem kart wyborczych w części lokali, co doprowadziło do wszczęcia parlamentarnego dochodzenia w sprawie funkcjonowania Państwowej Komisji Wyborczej. Wydarzenia te pokazały, że mimo wysokiego poparcia społecznego Lee Jae-myung nie uzyskał politycznej dominacji, a opozycja zachowała potencjał do odbudowy swojej pozycji.

Po pierwszym roku urzędowania można stwierdzić, że Lee Jae-myung skutecznie ustabilizował sytuację polityczną po kryzysie konstytucyjnym z 2025 r., choć nie udało się w pełni odbudować zaufania do instytucji państwowych, w tym odpowiedzialnych za proces wyborczy. Kontrowersje związane z niedoborem kart do głosowania podczas czerwcowych wyborów samorządowych oraz następujące po nich utrzymujące się protesty i parlamentarne dochodzenie pokazały, że skutki kryzysu politycznego z poprzedniej administracji nadal wpływają na poziom społecznego zaufania. Dotychczasowa polityka stworzyła korzystne warunki do realizacji programu Lee, jednak ostateczna ocena jego prezydentury będzie zależeć od tego, czy uda mu się utrzymać tempo wzrostu gospodarczego, ograniczyć polaryzację społeczną oraz wypracować trwałą strategię funkcjonowania Korei Południowej w coraz bardziej niestabilnym środowisku międzynarodowym.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

10 czerwca: współpraca dwustronna z UE została pogłębiona na szczycie w Brukseli. Podczas wizyty prezydenta Lee Jae-myunga w Belgii i spotkań z przedstawicielami UE Korea Południowa podpisała z Unią Europejską umowę o handlu cyfrowym (Digital Trade Agreement, DTA), której celem jest ułatwienie wymiany usług cyfrowych oraz ograniczenie barier regulacyjnych dla przedsiębiorstw obu stron. Jest to druga tego typu umowa zawarta przez Seul, po porozumieniu z Singapurem.

Równolegle cztery europejskie firmy, z Niemiec, Francji, Holandii i Szwecji, ogłosiły plany inwestycji o łącznej wartości około 165 mln dolarów w Korei Południowej, obejmujące m.in. sektory półprzewodników, technologii kwantowych i zaawansowanych rozwiązań przemysłowych. Seul i UE uzgodniły również utworzenie wysokiego szczebla dialogu gospodarczego dotyczącego handlu, strategicznych technologii oraz stabilności łańcuchów dostaw. (więcej na temat szczytu z Unią Europejską zob. [Blog OSA](#)).

14 czerwca: północnokoreańska krytyka szczytu z UE została odparta przez Seul. Po krytycznej reakcji KRLD na wspólne oświadczenie przyjęte podczas szczytu Republika Korea-UE administracja Lee Jae-myunga podkreśliła, że nie zmienia dotychczasowego stanowiska wobec Korei Północnej. Seul zaznaczył, że potępienie współpracy wojskowej Rosji i KRLD oraz nieuznawanie statusu Korei Północnej jako państwa nuklearnego pozostają elementami obowiązującej polityki, równoległe z deklarowaną gotowością do prowadzenia polityki pokojowego współistnienia. Władze KRLD uznały stanowisko Seulu i UE za przejaw wrogiej polityki oraz naruszenie swojej suwerenności.

15 czerwca: wstępne porozumienie w sprawie wymiany danych pasażerów zostało zawarte z UE. Koreańska Służba Celna poinformowała o podpisaniu wstępnego porozumienia dotyczącego udostępniania europejskim partnerom danych Passenger Name Record (PNR), obejmujących m.in. informacje o rezerwacjach lotniczych, trasach podróży, współpasażerach oraz bagażu. Po formalnym wejściu w życie umowa umożliwi skuteczniejsze wykrywanie potencjalnych zagrożeń, w tym przemytu narkotyków, broni oraz innych niebezpiecznych materiałów. Dotychczas wymiana takich danych między Koreą Południową a UE była ograniczona ze względu na europejskie regulacje dotyczące ochrony danych osobowych. Po wdrożeniu porozumienia Korea stanie się pierwszym państwem azjatyckim posiadającym tego rodzaju mechanizm współpracy z Unią Europejską, dołączając do grupy państw takich jak Stany Zjednoczone, Kanada i Australia. Strony planują zakończenie procedur formalnych i rozpoczęcie pełnej implementacji porozumienia w pierwszej połowie 2027 r. Umowa stanowi kolejny element rozszerzania współpracy Korea-UE poza obszar gospodarczy, obejmując również bezpieczeństwo transnarodowe i zarządzanie mobilnością międzynarodową.

15 czerwca: współpraca w sektorze wodoru została zacieśniona ze Słowacją. Podczas dwustronnego forum w Seulu Korea Hydrogen Association oraz słowackie National Hydrogen Association (NVAS) podpisały memorandum o współpracy mające na celu rozwój partnerstwa w obszarze gospodarki wodorowej. W wydarzeniu, zorganizowanym w ramach programu Knowledge Sharing Program (KSP) prowadzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Finansów Korei Południowej oraz Korea Development Institute (KDI), uczestniczyli przedstawiciele administracji, instytucji badawczych oraz przedsiębiorstw obu państw. W ramach porozumienia Korea i Słowacja utworzą platformę regularnej wymiany informacji dotyczących polityki wodorowej, rozwoju przemysłu oraz standardów technologicznych. Obie strony zapowiedziały również koordynację działań na forum międzynarodowym, w tym w ramach Global Hydrogen Industrial Association Alliance (GHIAA), w celu rozszerzenia współpracy przemysłowej.

Podczas forum koreańskie firmy, w tym Korea Hydro & Nuclear Power oraz Hyundai Motor, zaprezentowały rozwiązania dotyczące produkcji czystego wodoru, wykorzystania energii jądrowej oraz zastosowań wodoru w transporcie. Równolegle odbyły się rozmowy biznesowe między przedsiębiorstwami obu państw dotyczące m.in. infrastruktury produkcji wodoru, instalacji przemysłowych, ogniw paliwowych oraz technologii mobilności wodorowej. Dla Korei Południowej współpraca ze Słowacją wpisuje się w strategię zwiększania obecności w europejskim sektorze czystych technologii.

17-18 czerwca: współpraca w zakresie energetyki została omówiona z Czechami. Podczas rozmów w Pradze minister handlu, przemysłu i zasobów Korei Południowej Kim Jung-kwan oraz czeski minister przemysłu i handlu Karel Havlicek potwierdzili dalsze zaangażowanie obu państw w realizację wielomiliardowego projektu budowy nowych bloków elektrowni jądrowej Dukovany. Spotkania odbyły się w ramach drugiego posiedzenia Komitetu ds. projektu, odpowiedzialnego za koordynację kwestii regulacyjnych i wykonawczych. Podczas rozmów przedstawiciele obu stron dokonali przeglądu postępów konsorcjum Team Korea, odpowiedzialnego za realizację inwestycji, w tym dokumentacji licencyjnej i regulacyjnej. Omówiono również wyzwania związane z niedoborem pracowników, logistyką transportu wielkogabarytowych elementów oraz zwiększeniem udziału czeskich przedsiębiorstw w łańcuchu dostaw projektu. Seul i Praga wskazały, że lokalny udział przemysłu będzie jednym z kluczowych elementów powodzenia inwestycji.

Równolegle do współpracy nuklearnej oba państwa rozpoczęły rozszerzanie partnerstwa na sektory zaawansowanych technologii. Podczas trzeciego Dialogu ds. Łańcuchów Dostaw i Energii omówiono realizację inicjatywy „Vltava Vision for Advanced Industry Cooperation”, przyjętej w 2024 r., której celem jest rozwój wspólnych badań, wymiany akademickiej oraz projektów demonstracyjnych w obszarze zaawansowanej produkcji przemysłowej. W ramach współpracy koreańska spółka Korea Electric Power Engineering & Construction podpisała umowę techniczną z czeską firmą EGP Praha dotyczącą wsparcia projektowego i licencyjnego dla sektora energetyki jądrowej.

Wizyta ministra Kima obejmowała również rozwój współpracy naukowo-technologicznej, w tym przygotowania do utworzenia wspólnego centrum współpracy w dziedzinie robotyki na Politechnice Czeskiej w Pradze. Rozszerzenie współpracy na obszary robotyki, elektromobilności i nowych technologii wskazuje, że projekt Dukovany jest traktowany przez Seul jako platforma długoterminowej obecności koreańskiego przemysłu w Europie Środkowej.

28 czerwca: eksport produkowanych lokalnie czołgów K2PL jest rozważany przez Polskę. Polski rząd i parlament rozpoczęły przygotowania do

umożliwienia eksportu czołgów K2PL produkowanych w Polsce we współpracy z koreańskim koncernem Hyundai Rotem. Według informacji polskich mediów, przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Sejmu Andrzej Grzyb wskazał, że utrzymanie wysokiego poziomu produkcji i wykorzystania zakładów w Polsce wymaga pozyskania zagranicznych odbiorców dla lokalnie wytwarzanych pojazdów. Plan eksportu K2PL jest związany z realizacją drugiej umowy wykonawczej dotyczącej dostaw czołgów K2 dla Polski, podpisanej w sierpniu 2024 r. przez Hyundai Rotem i polską spółkę Bumar-Łabędy. Kontrakt o wartości około 6,5 mld dolarów przewiduje dostawę 180 czołgów K2, z czego 119 pojazdów ma zostać dostarczonych z Korei Południowej, a 61 wyprodukowanych w Polsce dzięki transferowi technologii i uruchomieniu lokalnej linii produkcyjnej. Warszawa rozważa obecnie wykorzystanie tych zdolności do dalszej produkcji wariantu K2PL przeznaczonego również na rynki zagraniczne.

Polska przygotowuje rozwiązania prawne umożliwiające sprzedaż K2PL w formule rząd-rząd (government-to-government, G2G), co miałyby uprościć procedury eksportowe i zwiększyć konkurencyjność polsko-koreańskiej oferty na rynkach trzecich. Dla Korei Południowej rozwój polskiej produkcji K2PL może oznaczać przejście od klasycznego modelu sprzedaży uzbrojenia do modelu opartego na lokalizacji produkcji, transferze technologii i wspólnym eksporcie.

30 czerwca: kwestie związane z jeńcami wojennymi zostały omówione z Ukrainą. Podczas spotkania w Seulu minister spraw zagranicznych Korei Południowej Cho Hyun oraz jego ukraiński odpowiednik Andrij Sybiha omówili kwestię dwóch żołnierzy północnokoreańskich pojmanych przez siły ukraińskie podczas walk w obwodzie kurskim. Obie strony uzgodniły, że rozwiązanie sprawy powinno uwzględniać indywidualną wolę jeńców oraz pozostawać zgodne z prawem międzynarodowym i zasadami humanitarnymi. Strona południowokoreańska podkreśliła, że zgodnie z konstytucją Republiki Korei osoby te są traktowane jako obywatele Korei Południowej i wyraziła gotowość do ich przyjęcia, jeśli wyrażą wolę ucieczki z Korei Północnej. Ukraina deklaruje natomiast, że nie zamierza dokonywać przymusowej deportacji jeńców do KRLD, jednak prowadzi konsultacje dotyczące ich dalszego statusu, uwzględniając również szersze kwestie związane z traktowaniem zagranicznych jeńców wojennych. Sybiha wskazał, że Seul i Kijów stoją przed wspólnym wyzwaniem wynikającym z rosnącej współpracy Moskwy i Pjongjangu, obejmującej transfer technologii wojskowych oraz wsparcie wojenne dla Rosji.

Spotkanie obejmowało również kwestie dalszego wsparcia Korei Południowej dla Ukrainy, współpracy przy odbudowie kraju oraz możliwości rozszerzenia relacji gospodarczych i przemysłowych, w tym udziału koreańskich przedsiębiorstw w projektach rekonstrukcyjnych oraz współpracy w sektorze

obronnym. Była to pierwsza od rosyjskiej inwazji na Ukrainę wizyta szefa ukraińskiego MSZ w Seulu.

30 czerwca: termin uruchomienia koreańskiej fabryki w Polsce został przesunięty. Koreańskie przedsiębiorstwo Yulchon poinformowało o zmianie harmonogramu uruchomienia swojej spółki zależnej Yulchon Poland Sp. z o.o., przesuwając planowany termin zakończenia zakupu i instalacji infrastruktury produkcyjnej z czerwca 2026 r. na marzec 2027 r. Opóźnienie dotyczy budowy linii produkcyjnych do wytwarzania rur stalowych, które mają umożliwić rozpoczęcie komercyjnej działalności zakładu w Polsce. Według spółki przesunięcie terminu wynika przede wszystkim z wydłużenia procesu produkcji specjalistycznych urządzeń wykonywanych na zamówienie oraz opóźnień w transporcie morskim wyposażenia z Korei Południowej i Chin do Polski. Yulchon podkreślił jednocześnie, że wartość inwestycji pozostaje bez zmian i wynosi około 18,1 mld wonów (ok. 55 mln zł), a cele projektu oraz zakres działalności polskiej filii nie uległy modyfikacji. Budowa zakładu w Polsce jest elementem strategii rozszerzania działalności Yulchon poza rynek azjatycki oraz wzmacniania obecności w Europie. Uruchomienie lokalnej produkcji ma umożliwić firmie skrócenie łańcuchów dostaw, zwiększenie konkurencyjności wobec europejskich odbiorców oraz rozwój współpracy z lokalnymi przedsiębiorstwami przemysłowymi.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

8-9 czerwca: w Pjongjangu odbył się szczyt z udziałem przewodniczącego Xi Jinpinga. Przewodniczący ChRL Xi Jinping złożył pierwszą od siedmiu lat wizytę państwową w Korei Północnej, podczas której odbył rozmowy z Kim Dzong Unem. Przywódcy potwierdzili wolę dalszego pogłębiania strategicznej współpracy oraz utrzymania regularnych konsultacji na najwyższym szczeblu, w tym poprzez wymianę specjalnych wysłanników. Zapowiedzieli również wspólne obchody 65. rocznicy Traktatu o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy z 1961 r., podkreślając jego znaczenie dla bezpieczeństwa obu państw i stabilności regionalnej. W opublikowanych komunikatach szczególny nacisk położono na rozwój współpracy politycznej, wojskowej, gospodarczej oraz społecznej, obejmującej m.in. handel, naukę, rolnictwo, ochronę zdrowia, edukację i wymianę międzyludzką. Jednocześnie uwagę zwracał brak publicznych odniesień do kwestii denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego. Zamiast tego obie strony akcentowały konieczność wzmacniania koordynacji

strategicznej w odpowiedzi na zmieniające się uwarunkowania międzynarodowe oraz ochrony wspólnych interesów bezpieczeństwa. Spotkanie zostało odebrane przez Seul jako sygnał dalszego zacieśniania partnerstwa Pekinu i Pjongjangu oraz rosnącego znaczenia współpracy obu państw w kształtującym się porządku wielobiegunowym.

17 czerwca: reforma regulacji dotyczących wojskowych stref ochronnych została zapowiedziana przez MON. Ministerstwo Obrony Narodowej Korei Południowej ogłosiło kompleksową reformę zasad zarządzania terenami objętymi ograniczeniami wojskowymi, obejmującą m.in. przesunięcie Cywilnej Linii Kontroli (Civilian Control Line, CCL) w kierunku północnym oraz uwolnienie części obszarów objętych ochroną wojskową w rejonach przygranicznych. Według resortu zmiany mają objąć łącznie około 720 km². Minister obrony Ahn Gyu-back określił reformę jako „zmianę paradygmatu” w systemie regulacji utrzymywanym przez dekady, wskazując, że jest ona konieczna ze względu na zmieniające się warunki bezpieczeństwa, spadek liczby poborowych oraz rozwój technologii wojskowych. Jednym z kluczowych elementów reformy jest przesunięcie CCL, która ogranicza dostęp cywilów do terenów położonych w pobliżu Wojskowej Linii Demarkacyjnej (Military Demarcation Line, MDL), punktów kontrolnych oraz wzmocnieniu systemów monitoringu. Reforma obejmuje również działania ułatwiające funkcjonowanie mieszkańców regionów przygranicznych, m.in. likwidację 23 nieużywanych lub mniej istotnych wojskowo przeszkód obronnych, wprowadzenie cyfrowego systemu zarządzania dostępem do stref kontrolowanych oraz uproszczenie procedur dla wykorzystania dronów rolniczych. Decyzja wpisuje się w szerszy trend dostosowywania południowokoreańskiej polityki bezpieczeństwa do zmian demograficznych i technologicznych, przy jednoczesnym ograniczaniu społecznych i gospodarczych kosztów funkcjonowania rozbudowanego systemu wojskowej kontroli wokół granicy z Koreą Północną.

18 czerwca: szczyt G7 został skrytykowany przez Koreę Północną. W reakcji na deklarację przywódców G7 wzywającą do pełnej denuklearyzacji Korei Północnej, Kim Jo Dzong (siostra Kim Dzong Una i kierowniczka Wydziału Spraw Ogólnych Komitetu Centralnego Partii Pracy Korei) oświadczyła, że Pjongjang definitywnie odrzuca możliwość rezygnacji z broni jądrowej. Podkreśliła, że status KRLD jako państwa nuklearnego ma charakter trwały i nie podlega negocjacjom, określając stanowisko G7 jako ingerencję w suwerenność kraju. Wystąpienie stanowiło kolejne potwierdzenie, że władze KRLD konsekwentnie odchodzą od wcześniejszej formuły negocjacji denuklearyzacyjnych i uznają potencjał nuklearny za niepodlegający dyskusji element polityki bezpieczeństwa.

18 czerwca: według Korei Południowej kwestia KRLD została omówiona z Chinami. Podczas konsultacji na szczepie dyrektorów departamentów w MSZ

Korea Południowa i Chiny omówiły sytuację na Półwyspie Koreańskim po czerwcowej wizycie Xi Jinpinga w Pjongjangu. Seul zaapelował do Pekinu o odgrywanie konstruktywnej roli w kwestii denuklearyzacji i utrzymania stabilności na Półwyspie, wyrażając obawy, że brak jednoznacznego stanowiska Chin wobec północnokoreańskiego programu nuklearnego może być odbierany jako jego faktyczna akceptacja. Strona chińska publicznie odniosła się jedynie do potwierdzenia przez Seul zasady „jednych Chin”, pomijając kwestie związane z programem nuklearnym KRLD.

19 czerwca: zaniepokojenie kryzysem w relacjach międzykoreańskich zostało wyrażone przez Prezydenta. Lee Jae-myung ocenił, że relacje międzykoreańskie znajdują się w najgłębszym kryzysie od lat, wskazując na całkowite zerwanie kanałów komunikacji, utrzymywanie przez KRLD koncepcji „dwóch wrogich państw” oraz postępującą militaryzację granicy. Lee Jae-myung ocenił, że pogorszenie sytuacji było konsekwencją konfrontacyjnej polityki poprzednich władz oraz wydarzeń związanych z kryzysem politycznym z końca 2024 r., co doprowadziło do dalszego zamknięcia Pjongjangu na dialog. Zapowiedział jednocześnie kontynuację starań o odbudowę kontaktów, podkreślając, że zasadnicze znaczenie dla wznowienia rozmów z KRLD mają działania Stanów Zjednoczonych.

20–22 czerwca: w Pjongjangu odbyło się rozszerzone posiedzenie plenarne Komitetu Centralnego Partii Pracy Korei. Kim Dzong Un potwierdził priorytet dalszej rozbudowy potencjału nuklearnego i modernizacji sił zbrojnych, zapowiadając rozwój nowych systemów uzbrojenia oraz konsekwentne umacnianie statusu KRLD jako państwa posiadającego broń jądrową. W przyjętych ustaleniach ponownie określono Republikę Korei jako „najbardziej wrogie państwo”, krytykując współpracę wojskową Seulu i Waszyngtonu oraz zapowiadając dalszą militaryzację granicy i rozwój infrastruktury obronnej. Obradom towarzyszyły również zmiany kadrowe w kierownictwie partii i decyzje dotyczące wybranych projektów gospodarczych.

24 czerwca: nowe podejście do kwestii praw człowieka w relacjach międzykoreańskich zostało zaproponowane przez Ministerstwo ds. Zjednoczenia. Ministerstwo Zjednoczenia zainaugurowało cykl „Dialog o pomocy humanitarnej i prawach człowieka”, organizując spotkanie skierowane do młodzieży poświęcone roli pokoju, praw człowieka i współpracy międzykoreańskiej. Zmiana nazwy programu z dotychczasowego „Dialogu o prawach człowieka w Korei Północnej” odzwierciedla korektę priorytetów administracji Lee Jae-myunga. W miejsce polityki koncentrującej się na międzynarodowej presji wobec Pjongjangu rząd większy nacisk kładzie na łączenie kwestii praw człowieka z pomocą humanitarną oraz rozwijaniem współpracy międzykoreańskiej. Zmiana ta stanowi odejście od podejścia

administracji Yoon Suk-yeola, która eksponowała problem naruszeń praw człowieka w Korei Północnej jako jeden z głównych elementów swojej polityki wobec Pjongjangu.

24 – 26 czerwca: nowe podejście do Korei Północnej było jednym z tematów Jeju Forum for Peace and Prosperity. Minister spraw zagranicznych Cho Hyun zadeklarował, że administracja Lee Jae-myunga będzie dążyć do „trwałego pokoju i współistnienia”, realizując etapowe i pragmatyczne podejście do denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego. Jednocześnie podkreślił, że polityka dialogu będzie opierać się na utrzymaniu silnego sojuszu z USA oraz współpracy z państwami o podobnych wartościach. W trakcie forum eksperci zwracali uwagę, że zmiana stanowiska Pjongjangu, który odrzucił perspektywę zjednoczenia i określa Republikę Korei mianem odrębnego państwa, wymaga dostosowania polityki Seulu do nowych realiów. Były specjalny przedstawiciel Szwecji ds. Półwyspu Koreańskiego Kent Härtstedt sugerował odejście od koncepcji zjednoczenia jako nadrzędnego celu i skoncentrowanie się na budowaniu pokojowego współistnienia dwóch państw koreańskich oraz tworzeniu mechanizmów ograniczających ryzyko eskalacji – w tym symboliczną zmianę nazwy Ministerstwa ds. Zjednoczenia na Ministerstwo Dobrego Sąsiedztwa. Dyskusja na forum odzwierciedla rosnącą debatę nad dostosowaniem południowokoreańskiej polityki wobec Korei Północnej do zmieniającej się sytuacji strategicznej, przy jednoczesnym zachowaniu długofalowego celu denuklearyzacji.

25 czerwca: dążenie do budowania trwałego pokoju na Półwyspie Koreańskim zostało zapowiedziane przez prezydenta Lee Jae-myunga. W przemówieniu wygłoszonym z okazji 76. rocznicy wybuchu wojny koreańskiej prezydent Lee Jae-myung zadeklarował, że jego administracja będzie dążyć do zapewnienia bezpieczeństwa poprzez utrzymanie silnych zdolności obronnych, przy jednoczesnym budowaniu Półwyspu Koreańskiego „wolnego od strachu przed wojną”. Podkreślił, że najlepszym sposobem uhonorowania weteranów wojny koreańskiej jest zagwarantowanie trwałego pokoju i bezpieczeństwa przyszłym pokoleniom. Prezydent Lee zapowiedział również rozszerzenie programów zapraszania zagranicznych weteranów wojny koreańskiej do Korei Południowej, wskazując, że państwo ma moralny obowiązek odwdziżyć się społeczności międzynarodowej za wsparcie udzielone podczas wojny. Wystąpienie wpisuje się w dotychczasową pragmatyczną politykę nowej administracji, zakładającą połączenie utrzymania silnego potencjału odstraszania z większym naciskiem na ograniczanie napięć i odbudowę dialogu z Koreą Północną.

25 czerwca: rocznica wojny koreańskiej została wykorzystana do demonstracji siły przez KRLD. W związku z 76. rocznicą wybuchu wojny

koreańskiej północnokoreańskie media państwowe zintensyfikowały kampanię propagandową, wzywając społeczeństwo do umacniania „świadomości antyimperialistycznej” oraz odrzucenia wszelkich „złudzeń” dotyczących pokoju z Republiką Korei i Stanami Zjednoczonymi. Reżim ponownie przedstawił wojnę koreańską jako rezultat amerykańskiej agresji oraz organizował masowe wiece i wydarzenia propagandowe pod hasłem walki z USA. Równocześnie Kim Dzong Un nadzorował testy zmodernizowanych systemów uzbrojenia, obejmujące wyrzutnie rakiet kal. 240 mm, pociski balistyczne krótkiego zasięgu oraz amunicję dalekiego zasięgu do artylerii 155 mm. Według północnokoreańskich władz nowe systemy mają zwiększyć zdolności do precyzyjnych uderzeń na cele wojskowe, w tym lotniska, porty i infrastrukturę krytyczną na terytorium Korei Południowej. Zestawienie propagandowych obchodów rocznicy wojny z demonstracją nowych zdolności militarnych potwierdza utrzymującą się strategię Pjongjangu polegającą na równoczesnym wzmacnianiu mobilizacji ideologicznej społeczeństwa i odstraszenia militarnego wobec Seulu i Waszyngtonu.

KOMENTARZ

Spór w rządzie o określanie Korei Północnej jako „głównego wroga”.

W czerwcu Ministerstwo Zjednoczenia zakwestionowało stanowisko Ministerstwa Obrony Narodowej, zgodnie z którym Korea Północna powinna nadal być określana w Białej Księdze Obrony jako „główny wróg” (principal enemy). Przedstawiciele resortu odpowiedzialnego za politykę międzykoreańską argumentowali, że realizacja deklarowanego przez prezydenta Lee Jae-myunga celu pokojowego współistnienia obu państw koreańskich jest trudna do pogodzenia z utrzymaniem takiej terminologii w oficjalnych dokumentach strategicznych. Z kolei Ministerstwo Obrony podtrzymało dotychczasowe stanowisko, wskazując, że „reżim i siły zbrojne Korei Północnej pozostają wrogiem”, oraz zapowiedziało utrzymanie tego sformułowania w przygotowywanej Białej Księdze Obrony na 2026 r.

Publiczna różnica stanowisk pomiędzy Ministerstwem ds. Zjednoczenia a Ministerstwem Obrony wskazuje na napięcie pomiędzy dwoma celami pragmatycznej polityki administracji Lee Jae Myunga: utrzymaniem odstraszenia militarnego oraz próbą odbudowy dialogu z Koreą Północną. Spór nie dotyczy wyłącznie terminologii, lecz odzwierciedla odmienne wizje sposobu prowadzenia polityki wobec Pjongjangu. Za rządów progresywnych prezydentów Roh Moo-hyuna i Moon Jae-ina unikano określania Korei Północnej

mianem „głównego wroga”, natomiast administracja Yoon Suk-yeola przywróciła takie sformułowanie w Białej Księdze Obrony z 2022 r.

Spór ten pokazuje, że administracja Lee Jae-myunga znajduje się na wczesnym etapie wypracowywania własnej polityki wobec Korei Północnej. O ile prezydent konsekwentnie sygnalizuje chęć obniżania napięć i powrotu do dialogu międzykoreańskiego, o tyle instytucje odpowiedzialne za bezpieczeństwo pozostają bardziej ostrożne i opowiadają się za utrzymaniem dotychczasowego języka odstraszania. Ostateczne brzmienie *Defense White Paper 2026* będzie zatem istotnym sygnałem pokazującym, czy administracja zdecyduje się na symboliczne odejście od polityki poprzedniego rządu, czy też zachowa ciągłość w obszarze polityki bezpieczeństwa.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

